

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1Er/1828/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615203779
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kožár
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5615203779.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávnených: 1/ J. G., P.. XX.XX.XXXX, Y. N. XXXX/XX, O. D., 2/ mal. D. G., P.. XX.XX.XXXX, Y. N. XXXX/XX, O. D., 3/ N. G., P.. XX.XX.XXXX, Y. P. XXX/XX, V. E., 4/ D. G., P.. XX.XX.XXXX, Y. P. XXX/XX, V. E., proti povinnému: X. A., P.. XX.XX.XXXX, Y. G. XXX/X, O. D., pre vymoženie pohľadávky 1 150,34 eura s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejovie, so sídlom Exekútorského úradu v Liptovskom Mikuláši, Moyzesova 669/15, pod sp. zn. EX 2050/2015, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o námietkach povinného proti exekúcii, o námietkach povinného proti trovám exekúcie, takto

rozhodol:

Návrh povinného na zastavenie exekúcie sa **z a m i e t a**.

Súd námietky povinného proti exekúcii **z a m i e t a**.

Námietkam povinného proti trovám exekúcie sa **v y h o v u j e** v časti hotových výdavkov a dane z pridanej hodnoty.

Súd **u r č u j e** predbežné trovy exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Matejovie do vydania upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 28.05.2015 nasledovne:

Odmena súdneho exekútora	130,25 eura
Náhrada hotových výdavkov	4,20 eura
Daň z pridanej hodnoty	26,89 eura
Spolu	161,34 eura

o d ô v o d n e n i e :

Pred súdnym exekútorom JUDr. Petrom Matejovie sa dňa 23.04.2015 začalo exekučné konanie pod sp. zn. EX 2050/2015 pre vymoženie pohľadávky vo výške 1 150,34 eura s príslušenstvom. Pohľadávka bola priznaná vykonateľným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 7C/256/2011-229 zo dňa 07.02.2014 a vykonateľným uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 6Co/333/2014-239 zo dňa 30.05.2014. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu po získaní poverenia č. 5505 057448 zo dňa 13.05.2015, ktoré tunajší súd v súlade s § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) udelil na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 1 150,34 eura s príslušenstvom a trovy exekúcie.

Písomným podaním, doručeným dňa 29.06.2015, postúpil súdny exekútor súdu na rozhodnutie podanie povinného z 24.06.2015. Povinný v ňom uviedol, že vznáša námietky voči uvedenej exekúcii a zároveň voči trovám exekúcie. Žiadal, aby bolo exekučné konanie v tejto veci zastavené podľa § 57 ods. 1

písm. h) Exekučného poriadku s tým, že súd počas občiansko-právneho sporu skúmal jeho majetkové pomery, povinný nevlastní absolútne žiadny majetok ani hotovosť, preto jeho majetok nestačí ani na zaplatenie trov exekúcie. Ďalej uviedol, že podľa svojich možností dobrovoľne plní svoje povinnosti plnenia úhrady nemajetkovej ujmy voči poškodeným, v čom chce pokračovať aj naďalej. V súlade s § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) súd posúdil podanie povinného podľa obsahu ako návrh na zastavenie exekúcie, vznesenie námietok proti exekúcii a proti trovám exekúcie.

Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Povinný odôvodnil návrh na zastavenie exekúcie nepriaznivými majetkovými pomermi s uvedením, že nevlastní žiadny majetok ani hotovosť, preto jeho majetok nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie súdneho exekútora.

Majetkové pomery povinného sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora, ktorý je v priebehu exekúcie povinný zákonom stanoveným spôsobom zisťovať všetky možnosti uspokojenia pohľadávky oprávnených. V prípade, že súdny exekútor dospeje k záveru o nemajetnosti povinného, t. j. k záveru, že jeho majetok nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie, má možnosť podať podnet na zastavenie exekúcie. Ak by mal súd na základe zisťovania súdneho exekútora preukázanú nemajetnosť povinného, bol by to dôvod na postup podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku a teda zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného.

Cieľom exekúcie je uspokojenie pohľadávky oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, pričom samotné tvrdenie povinného o jeho nemajetnosti nemôže mať za následok rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie podľa uvedeného ustanovenia. Exekúcia je súčasťou základného práva na súdnu ochranu, garantovaného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ku ktorého porušeniu by nepochybne došlo v prípade, ak by bola exekúcia zastavená bez splnenia podmienok na takýto postup. Navyše nie je vylúčená ani možnosť, že povinný nadobudne majetok, resp. začne poberať príjmy, z ktorých bude možné uspokojenie pohľadávky oprávnených.

Na základe uvedeného exekučný súd v súlade s citovanou zákonnou úpravou rozhodol tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že exekučný súd nie je viazaný rozhodnutím v inej veci, v ktorom bolo konštatované, že povinný nemá žiaden majetok. Vyššie uvedené nebráni povinnému, aby požiadal súdneho exekútora o postupné splatenie vymáhanej pohľadávky v splátkach v zmysle ustanovenia § 56 ods. 10 Exekučného poriadku.

V písomnom podaní zo dňa 24.06.2015 povinný zároveň vzniesol námietky proti exekúcii a námietky proti trovám exekúcie.

Podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

V súvislosti so vznesenými námietkami povinného proti exekúcii súd preskúmal predložené listiny vrátane exekútorskeho spisu a zistil, že súdny exekútor po získaní poverenia na vykonanie exekúcie vydal dňa 28.05.2015 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené do vlastných rúk dňa 12.06.2015. Povinný podal námietky proti exekúcii na poštovú prepravu dňa 25.06.2015, teda námietky vzniesol v zákonnej 14-dňovej lehote.

Konanie o námietkach proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o tom, či exekúcia začala oprávnene a podmienky uvedené v § 38 ods. 2 Exekučného poriadku sú ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie splnené. Exekučný súd je pri rozhodovaní o podaných námietkach viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, podľa ktorého možno námietky proti exekúcii odôvodniť len tým, že po vzniku exekučného titulu a pred začatím exekučného konania došlo k zániku vymáhaného nároku alebo sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhaniu pohľadávky, resp. preukazujú neprípustnosť exekúcie. Námietky možno odôvodniť tiež tým, že účastníci exekúcie nie sú právny nástupcami osôb označených v exekučnom titule. K zániku vymáhaného nároku dochádza predovšetkým riadnym a včasným splnením dlhu, dohodou, nemožnosťou plnenia, uplynutím času, smrťou dlžníka, započítaním, neuplatnením práva, splynutím a urovnaním. Povinný môže námietky proti exekúcii odôvodniť aj skutočnosťami, ktoré bránia vymáhateľnosti a ktoré môžu mať za následok zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku.

Povinný neodôvodnil podané námietky proti exekúcii skutočnosťami, ktoré sú pri rozhodovaní o námietkach relevantné. Poukázal iba na svoju nemajetnosť, uvedené tvrdenie povinného však nebráni vymáhaniu pohľadávky oprávnených, ani nepreukazuje neprípustnosť prebiehajúcej exekúcie.

Podľa oprávnených povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, preto súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne. Povinný nepreukázal (a ani netvrdil) okolností, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu do podania návrhu na vykonanie exekúcie a spôsobili zánik vymáhaného nároku, bránia jeho vymáhateľnosti alebo iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. S poukazom na vyššie uvedené, konštatujúc, že povinný neunesol dôkazné bremeno podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučný súd námietky povinného proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 200 ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196).

Podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku, predbežné trovy exekúcie určuje exekútor podľa osobitného právneho predpisu v upovedomení o začatí exekúcie. V rámci predbežných trov exekúcie exekútor vyčíslil odmenu najviac v rozsahu ako pri upustení od exekúcie; náhradu výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil len v rozsahu ich skutočnej výšky v čase vydania upovedomenia o začatí exekúcie. Zároveň povinného upozornil, že ak dlh nespĺní, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie, a predbežne vyčíslil ich výšku.

Podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku, účastník konania môže vzniesť u exekútora do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti trovám exekúcie. O námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach proti trovám exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 5 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“), odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

Podľa § 5 ods. 2 vyhlášky, ak súdny exekútor upustí od vykonávania exekúcie podľa § 46 ods. 3 zákona, patrí mu 50 % z odmeny vypočítanej podľa odseku 1.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Podľa § 26 vyhlášky, základ na určenie odmeny podľa tejto vyhlášky sa zaokrúhľuje na celé eurá nahor a vypočítaná odmena na najbližších 50 eurocentov nahor.

Pokiaľ si povinný nesplní riadne a včas to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený sa môže domáhať svojich práv podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Sankciou pre povinného je v tomto prípade to, že okrem vymáhanej pohľadávky musí uhradiť aj trovy exekúcie. Proti účastníkovi však možno viesť exekúciu iba za súčasnej ochrany povinného pred nadmerným a neopodstatneným zásahom do jeho práv. Exekúciu možno vykonať len v rozsahu, ktorý stačí na uspokojenie oprávneného a uhradenie vynaložených trov exekúcie, pričom trovy exekúcie musia súčasne spĺňať podmienku hospodárnosti, preukázateľnosti a účelnosti.

Ustanovenie § 201 ods. 1 Exekučného poriadku upravuje tzv. predbežné trovy exekúcie, ktoré si určuje súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie. Pri ich vyčíslívaní je exekútor viazaný spomínaným ustanovením v spojení s § 5 vyhlášky. Pri výklade znenia týchto dvoch zákonných úprav je potrebné zohľadniť skutočnosť, že v čase od začatia exekučného konania do uplynutia lehoty na vznesenie námietok, nemôže reálne dôjsť k vymoženiu (nie uhradeniu) ani len časti vymáhanej pohľadávky. Preto súdny exekútor nemôže vyčíslívať svoju odmenu z výšky ním vymoženej pohľadávky. Trovy exekúcie vyčíslené v upovedomení o začatí exekúcie majú predbežný charakter a práve zákonné ustanovenie § 201 ods. 1 Exekučného poriadku má za cieľ motivovať povinného, aby uhradil vymáhanú pohľadávku v lehote na vznesenie námietok proti exekúcii. V takom prípade totiž patrí súdnemu exekútorovi odmena v rozsahu ako pri upustení od exekúcie, t. j. vo výške 50 % z odmeny vypočítanej podľa § 5 ods. 1 vyhlášky. Exekučný poriadok ako všeobecný právny predpis má väčšiu právnu silu ako vyhláška, ktorou sa vykonávajú niektoré jeho ustanovenia. Vyhlášku preto treba vykladať vo vzájomnej súvislosti so zákonom. Pokiaľ zákon priznáva exekútorovi nárok na predbežnú odmenu vo výške ako pri upustení od vykonania exekúcie, nemôže byť výkladom vykonávacieho právneho predpisu k tomuto zákonu tento nárok obmedzený.

Z upovedomenia o začatí exekúcie súd zistil, že súdny exekútor vyčíslil predbežné trovy exekúcie vo výške 180,30 eura, z čoho odmena exekútora vrátane DPH predstavuje 156,30 eura a náhrada hotových výdavkov vrátane DPH 24,- eur.

Do vydania upovedomenia o začatí exekúcie dňa 28.05.2015 predstavovala vymáhaná istina 1 150,34 eura a 114,37 eura. Spolu s trovami oprávnených v exekučnom konaní (súdny poplatok 16,50 eura zo žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) a trovami spojenými so spísaním návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice vo výške 19,92 eura tak vymáhaný nárok predstavuje 1 301,13 eura. Podľa § 47 ods. 3 Exekučného poriadku v spojení s § 5 ods. 1, 2 a § 26 vyhlášky má potom exekútor po zaokrúhlení nárok na odmenu vo výške 130,50 eura (10 % z 1 302,- eur = 130,20 eura). Odmena tak bola v upovedomení o začatí exekúcie vyčíslená v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 201 ods. 1 Exekučného poriadku si náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času vyčíslil exekútor len v rozsahu ich skutočnej výšky. Z predloženého exekútorského spisu mal súd do vydania upovedomenia o začatí exekúcie preukázané iba vynaloženie poštovného za doručenie upovedomenia o začatí exekúcie oprávnenej v 1. rade a povinnému (dve doporučené zásielky s doručenkami do vlastných rúk) a príkazu na začatie exekúcie Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov (doporučená zásielka s doručenkou do vlastných rúk). Na základe cien listových zásielok platných v čase doručovania písomností tak súd vyčíslil náhradu hotových výdavkov vo výške 4,20 eura. Účelné vynaloženie ďalších hotových výdavkov v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti nebolo ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie preukázané.

S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s platnou právnou úpravou tak súd vyčíslil predbežné trovy exekúcie na 161,34 eura, z toho predbežná odmena súdneho exekútora vrátane hotových výdavkov predstavuje 134,45 eura a 20 % DPH z uvedenej sumy je 26,89 eura. Súd preto vyhovel námietkam povinného proti trovám exekúcie v časti hotových výdavkov a dane z pridanej hodnoty a z dôvodu právnej istoty výrokom určil výšku predbežných trov exekúcie súdneho exekútora JUDr. Petra Matejovie do času vydania upovedomenia o začatí exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Liptovský Mikuláš, písomne v piatich vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 374 ods. 4 OSP, proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.